

jo tages under nærmere Overveielse i de Conferencer, som Finanzministeren har lovet at ville have med Udvalget. Jeg skal derfor udsætte de Bemærkninger, som jeg forresten kunde have at gjøre ved hvad der er yttret, indtil Sagen kommer for næste Gang, da der jo ved de Forhandlinger, som imidlertid ville foregaae mellem Regjeringen og Udvalget, kan skee betydelige Forandringer i det, der nu foreligger som Udkast.

Kirch: Den høitærede Finanzminister har udtalt, at han ikke turde paatage sig Ansvarret for det Tilfælde, at Thinget vilde gaae ind paa det af Majoriteten og endnu skarpere af 3 Medlemmer af Udvalget gjorte Forslag, nemlig Ansættelsen af en Overforster for Sjælland, som skulde have Bopæl i Kjøbenhavn, og en Overforster for Jylland, som skulde have Tilsyn med Skovene derovre. Det var næsten at vente, efterat der i Lovudkastet saa temmelig bestemt er udtalt, at Regjeringen ønskede 4. Naar Udvalget imidlertid har tilladt sig at indskrænke Antallet og foreslaae den nye Tingenes Orden, saa er dette støttet paa, hvad man tildeels har læst sig til i de Protocoller, der laae for os, og som velvilligen vare os udlaaente af Regjeringen. I den første af disse Protocoller, som egentlig er den meest indholdsrige, nemlig den, der førtes af den Commissions, der blev nedsat 1841 og som endte sit Arbejde 1844, have vi, ved at følge denne Commission paa dens Vandringer omkring i Skovene, fundet, at der saa at sige ikke paa et eneste Sted i Statens Skove fandtes den Orden og Omhu for Skovenes Bedligholdelse og bedre Behandling, som man med Rette kunde fordrer, naar der som hidtil i Spidsen for Forstvasenet stod de saakaldte Overforstere, der, efter hvad vi idag ogsaa gjentagende have hørt udtale af den høitærede Finanzminister, i Almindelighed maa være i Besiddelse af særdeles mange forstlige Kundskaber, og, som Følge deraf, vel ogsaa maatte være vorne til at bestyre disse Embeder. Men ved at følge saavel den tidligere Commission som ogsaa den sidste Commission fra iaar, ere vi komne til den fuldkomne Overbeviisning, at der ikke alene i Aarene 1841, 42, 43 og 44, men endnu den Dag idag er mangfoldige Mangler tilstede,

som ene og alene skrive sig fra det mindre gode Tilsyn, der øves af de overste Tilsynsmænd, som kaldes Overforstere. Jeg har selv i den Egn, hvor jeg lever, næsten i en Række af 30 Aar overbevist mig om, hvorledes det saakaldte Overtilsyn har været, saa at sige, aldeles intetbetændende, og hvorledes det aldeles har været afhængigt af Tilfældet, om der mulig kom en dygtig Forstmand ind som Skovrider, der paa eget Ans og Tilsvær — naar han selv saa vilde lægge Kyg til — vilde søge at bringe en bedre Orden ind og følge en bedre Plan, end den, der fra Forstvasenets Side var lagt. Saaledes er det navnlig gaaet paa det 2det Kronborgske District, hvor jeg er født og har været kjendt i en Række af Aar. Da Forstvasenet specielt interesserede mig, har jeg meget ofte gjort Vandringer i Skovene der og ladet mig oplyse om Et og Andet, naar jeg fandt, at der var Brøstfaldigheder tilstede enten ved Behandlingen eller ved den Maade, hvorpaa Arbejdet blev udført. I dette District kom der en Mand, som nylig den høitærede Finanzminister erklærede for at være en af vore dygtigste Forstmand, hvilket vistnok heller ikke lader nogen Tvivl tilbage. Han rettede sig ikke efter den Plan, der var lagt til Skovenes Behandling, men dannede sig selv en ny Plan. Han saae, hvor galt der var gaaet tilværs i hans Formands Tid; han indførte derfor selv en ny bedre Orden, men maatte ofte kæmpe mod mange Vanskeligheder og Ubehageligheder, for at faae det, der egentlig var i Statens Interesse, fremmet. For at give Thinget et Begreb om, hvor vildfarende man var med Behandlingen af Skovene, vil jeg blot anføre, at man efter den reviderede Plan i 1833 ansatte et vist Antal Læs eller Bunker, som skulde hugges for at fortynde Skoven paa de Steder, hvor der var Dypvært, ligesom man ogsaa, som bekjendt, havde fastsat visse Perioder, hvori de større Træer skulde skoves. Der, hvor Planen sagde, at der skulde paa hele Districtet være 400 Læs eller Bunker Udhugst, skovede han sommetider paa det halve District 4000 Læs. Dersom han nu blindtøgen havde fulgt Planen eller været mindre vigilant, vilde Følgen været den, at Skovenes Fortyndelse ikke var steet i rette Tid, og som Følge deraf de-